

ДЕНЬ .

Въ това голѣмо понѧтїе запечатахъ се
за първыя пѫть многочленни тѣ благо-
дѣлніа, а на единого отца, ижленъ съ
благость и любовь .

А пъшинакъ-а като гледаше душевно-
то вълненїе на дете-то рече. » Да, неот-
менное мн чадо, Богъ е онзи, който
е направилъ сичкото, кое то гледашъ.

» Той състави Синквый сводъ, когото
наричаме небе. Той запали слънце то кое то
върви въ пътишествието си. И тъзи звѣзда
не само че ни грѣе, и ни отваря чад-
нитѣ си дѣла. Но еще и зари тѣ мѣ са-
то топлатъ плодоветѣ, зреятъ, както
горѣщена-та на огнья ни пече есте-
тата. «

» Той прави земѣтѣ да кипи изворы,
и вода-та да пада капка по капка отъ
высокость тѣ чрезъ облаците за да ни
понида роси сичките земни растенїя на